

# KECSKEMÉTI LAPOK.

Ismeretterjesztő hetilap.

## Előfizetési díj:

Negyedévre . . . . . 1 frt 50 kr.  
Félévre . . . . . 3 " — "  
Egész évre . . . . . 5 " — "

☛ Megjelenik e lap hetenként egyszer, Szombaton.

## Szerkesztői iroda:

1-ső Tized 107. sz. a., hová a kéziratok és előfizetési pénzek küldendők.

☛ Hirdetmények elfogadtatnak Milhoffer János „Szentháromság” címzett gyógyszerárjában.

## Hirdetési díjak:

5 hasábos petit sorért, egyszeri hirdetésnél 5 kr.; — többszöri vagy terjedelmes hirdetéseknel árleengedés adatik.

A nyilttérben való közlemény 3 hasábos soráért 15 kr. számítottatik.

## Lapom czélja.

Szorosan összeülkezve tartja egy szikladarab a másikat; egy marék meggyújtott lőpor, és az összetartó láncz elszakadva s a testvérileg ülekkezett sziklavilág szétdarabolva, mint épen az emberek közt. Ki ismerte Kecskemétet és ismeri jelenleg, Jókai e hasonlatát sajnosan valósulva látja. Azon polgárok, kik kölcsönös szeretet és bizalomtól vezérelve, a külön hitfelekezetek egyházainak valláskülönbség nélkül egyesült erővel rakták le alapköveit, vállvetve nehéz munka és fáradhatlan kitartással tetemes vagyont szerettek városuknak, minden nemesebb czélt, mit a lakosok közül bárki, zászlajára tűzött, lobogó lelkesedés és áldozatkészséggel, önzéstelen, sajátjukká tettek, s végre semmi egyébnek látszani nem akartak, mint kötelességeket teljesítő polgároknak, és kik e szép tulajdonaikkal, mert összesített erőt képeztek, megtörték minden nehézséget, legyőztek minden akadályt: most apróbb tömegekre szaggatva, eltelve egymásiránt táplált gyűlölettel, titkos és nyilt ellenségeskedésben élnek napjaikat. Elhallgatok minden tényezőt, nehogy a hegedő sebeket is fölszaggassam, mi a testvéries szeretet és bizalom szilárdulására ily robbantólag hatott, de nem hallgathatom el a veszteségeket, melyek társadalmi életünket, szellemi és anyagi előhaladásunkat úgy, mint városi közügyeinket érzékenyen sujtották.

A külön tömegek egymás elleni folytonos harca, a minden cél nélküli szakadatlan korteskedés, csakhamar előlte a szabad eszmecserét. Hogy ez valóban veszteség úgy hiszem nem szükséges fejtegetnem. Az ellenvéleményűek kerülnek egymást, a társalgókörök válogatott oly egyénekből alakulnak, kik közt véleménykülönbség nem létezik, s ha valahogy belopódzik is egy másgondolkodású, az ugyan nem fogja egyhamar titkát elárulni, nehogy méltatlan bántalmazásokban részesüljön, vagy ablakait beveresse, vagy midőn háza ég, több legyen a gyönyörködve ácsorgó publikum, mint az oltásban résztvevő polgártárs. Mire fog ez vezetni, ha tovább is így tart? arra, hogy lassanként minden nemesebb érzésű polgár gondolatai és érzelmeiben zárkózottabbá, végre pedig az élet piacját odahagyva, igazi egoistává válik.

Nem kis veszteségünk továbbá, hogy a politikai pártoskodást bevittük egyleteinkbe, mi által azokat valódi céljuktól eltereltük. Véletlen szerencse, hogy mindezideig csak egy szakadáson van módunk sajnálkozni: a két külön dalárdán. Ha a további szakadásoknak elejét nem vesszük s a tétlenségbe esett egyleteket újabb munkásságra nem serkentjük, a gazdaszat, ipar és szépművészet terén előlünk minden haladást.

A pártoskodásból kifolyó veszteségeink közt még érzékenyen sujtja városunkat az is, hogy azok mérséklésére többnyire legszebb jogainkat kell föláldoznunk. Így fosztottuk meg önmagunkat eddig a szabadválasztási jogtól. Ha hivatal betöltéséről van szó, először is azt kell megállapítanunk, katolikus ember következik-e vagy református, és nem egyszer szakképzett egyéneket mellőzünk vallásukért, mert választanunk csak a kitűzött vallásfelekezetből szabad. A szabad választás ily korlátozása pedig városi közügyeink, és törvénykezésünknek gyakran nem csekély hátrányára van.

Végül a pártoskodások folytáni legnagyobb veszteség, miről sokan meg nem gondolják, hogy mindannyiunkat egyaránt sulyt, a részvéltenség elharapódzása városi közügyeink iránt. Menjünk házról házra, kérdjük meg polgártársainkat egyenként, hogy miért közönyös előttök városunk állapota: és megtörténhetik, hogy számos helyen a kiskorúság következő válaszaival fognánk találkozni: „én nem bánom bármi történjék, mert a tisztviselők akaratom ellen lettek megválasztva, lássák azok kik rájuk szavaztak;” „én sem törődöm vele, mert a képviselő testületben sok a jobboldali, ha hiba történik, legalább több okom lesz ellenök agítani;” „én nem szólok, mert a baloldaliak előtt még a hangom is kellemetlen s folyton csak gyanúsítgatnak;” „én bele nem avatkozom; mert városom ügyeihez nem értek, s különben is el vagyok foglalva csapszékekben a magasabb politikával;” „nekem kötelességem volna ugyan, de nem érek rá, mert három hivatalt vállaltam;” „én meg hasztalan fárasztanám magam, városunk ügy is elsülyed vagyoniilag, rántsák ki a sárból azok, kik belevitték;” stb.

Ily mentségek a restség vagy tudatlanság czégeréi. Van-e jogunk követelni, hogy más fájadjon helyettünk, mi majdesak az epret szedjük. Igaz ugyan, hogy mindenki egyformán nem munkálkodhatik a közjóért, de azért dolgozzék kiki annyit a mennyit ereje megenged. Ne használjuk kibúvó ajtóul azon gyengeségi vagyinkább éretlenségi nyilatkozatot sem, hogy úgy sem értünk hozzá, mert mint hazánk legnagyobb reformátora mondá: nincs oly bölcs a világon, ki még igen sok hasznossal ne nevelhetné tudományt, s viszont alig van oly tudatlan a földkereken, kitől egyet s mást nem lehetne nagy haszonnal tanulni; minden emberben van valami jó, mint virágokban méz.

Czélom azonban nem az, hogy kárhoztassam, ha valaki politikai nézettel is bír és szeret politizálni, mert hisz ez hazafiúi kötelesség, vagy rosszaljam, ha bárki hitfelekezetbeli polgártársaihoz különösen ragaszkodik, vagy elérni akarnám azon lehetlent, hogy senkinek ne legyenek ellenségei; hanem az, hogy városunk

szellemi és anyagi előrehaladásának fejlesztésére mindannyian kezefogjunk, s a közjóllét előmozdítása körül se hitfelekezeti, se politikai nézetkülönbség, se személyes ellenségeskedés ne vezesse lépteinket, mert ki városa javáért nem bírja leküzdeni előítéleteit, avagy eltűrni ellenségeit, hitvány jellem, ki nem érdemli meg, hogy levegőjét szíja.

Czélom továbbá fölrázni az alvó erőket, munkára serkenteni ki elmaradt, polgártársaim mindegyikét közjóllétünk előmozdításában buzditani, s városunk ügyei iránt átalánossá tenni az érdekeltséget, mert minden közigazgatási testület, mely magát a néptől egészen elkülönzi, tehetetlenné válik, s viszont a polgárok részvéltensége meddővé teszi a buzgó törekvéseket.

Czélom végre nem az, mint Széchenyi mondá, hogy számos ügynevezett jóakarót és barátokat szerezzek, kik egy nap egekbe emelni, másnap pedig sárral dobálni volnának hajlandók, a mint t. i. hiúságuknak kedvezek, vagy ellenzem, hanem, hogy használják, s azért igazat fogok mondani mindenkor és mindenütt, akár tessék, akár nem.

Mely kitűzött céljaim kivitelére, midőn e jelen folyóiratot ezennel megindítom, nemes önérzettel bátran elmondhatom Kossúth Lajos azon szavait, miként szennyes érdekek vezetni soha nem fognak, meggyőződés nem lesz eladó, s tanulni szeretve észnek és oknak ugyan mindig hódolok, de más semmi, s nevezetesen Nagy Pál egykori szavaival élve: sem a hatalmasok komor tekintete, sem polgártársaim heve soha el nem tántorít. *Madarassy.*

## Helyi érdekeink.

Legutóbb lezajlott nyomorúságos viszonyaink közt azon meggyőződésre jutottam: hogy társadalmi életünk alapjában megrázkódtatva, köztünk mindennemű téveszme szabadon terjesztve, érdekeink ellentétbe állitva s az élő nemzedék erkölcsi és anyagi jövője veszélyezve van, minek fenyegető következményeit csak úgy hárihatjuk el, ha minden jobb erőt egyesítenünk és különböző érdekeinket kiegyenlitenünk sikerül, hogy így e város jövőjét válvetve megmenthessük és felvirágzását biztosíthassuk.

E meggyőződésből kiindulva, legnagyobb érdekű közügyeink nyilvános tárgyalása közben négy év előtt javaslatba hoztam, hogy a városi közönség saját kebelében egy hetenként megjelenő, népszerű Helyi Lapot alapítson. Indítványom elfogadtatott; de a tárgyalás eredményének érvényre emeltetése végett felterjesztett műveletnek a Helyi Lapot illető része, akkori viszonyok közt, az országos kormányszék előtt hajótörést szenvedett.

Most az ily hasznos célú vállalatnak többé akadályja nincs, s egy közjóra törekvő derék

polgártársunk áldozatkész jó akaratából, ime az általam évek előtt indítványozott Helyi Lap első száma forgalomba jut.

Minden további indokolás nélkül elmondhatjuk: hogy az ötvenezer lélekből álló s a polgárisodásban szépen előhaladt városunknak e Lapra tagadhatatlan szüksége van; sőt elmondhatjuk: hogy annak eddig nem léte szegyen, akadályozása pedig menthetetlen polgári bűn volt.

Mert az új viszonyok, az emelkedő ipar és kereskedelem, a minden irányban előhaladó földmivelés, általában oda utalják a nemzeteket, községeket, sőt egyes polgárokat is, hogy a társadalom küzdterén magukat mások által túlszárnyaltatni ne engedjék. Kecskemétnek és lakosainak rendelkezésük alatt álló nagy földterület igen mostoha kezeit viseli magán az anyatermészetnek, hasznosítás tekintetében mégis oly vagyopusztító adózás alatt áll, hogy ezen köztudomás szerint általában gyenge talajú s csak fásasztó költséges munkával és magvesztegetéssel művelhető nagy terület, a kataszter készítésekor sokkal magasabb tisztajövedelemmel rovatott meg, mint az ő termelő erővel bír, s kevesebb munka és költség után tiszter többet jövedelmező tiszavidék kanahánja, — tizenöt év óta fárad a község siker nélkül, hogy e nagy bajon segíthessen. Ha nem oktatjuk, nem műveljük, nem tanítjuk és föl nem világosítjuk e népet, — ha szorgalomra nem ébresztjük, ha a gyors közlekedés, a könnyű szállítás, a sűrű forgalom napról napra növekedő ezer meg ezer előnyös eszközeit felhasználni elmulasztjuk, — a boldogabb vidék túlszárnyal, meghalad, eltipor minket, s ez a város, mely hajdan gazdag volt, mert apáink a nehéz napokban képesek voltak annyi áldozatot hozni a Haza oltárára s a koronás Király javára, hogy kevés megye van, mely egymaga annyit tett volna; ez a város, mely valaha kimeríthetetlen kincsébányája volt a hazafias áldozatoknak s mely most még vagyonos, bizonyosan szegény lesz unokáink korában, ha helyi érdekeink kifejlesztését elhanyagolnánk.

Igen sok szükséges tanulmány van a közéletben, mely akár az iskolai padok, akár az egyházi szószék hatályán kívül esik, mely a közművelődés, ipar, kereskedelem, földmivelés, forgalom és közlekedés, közigazgatás és okszerű háztartás terén, az új viszonyokhoz képest nélkülözhetetlen, hasznos és szükséges okulást feltételez azok számára, kik már kinöttek ugyan az iskola porából, de kiket a közélet pályáján tüzetesen többé nem kalauzolhat az oltár szolgálja. Sokan vannak polgártársaink között, kik a sors megvonta kegyét, kik nincsenek vagyonnal annyira megáldva, hogy maguknak hasznos könyveket szerezhessenek, vagy drága hírlapot járassanak; sokan vannak, kik könyveket és szaklapokat szerezni anyagilag képesek lennének ugyan, de nélkülözik a képzettség azon fokozatát, hogy a tudományos szakavatottsággal kiállított könyveket, hírlapokat és folyóiratokat hasznosan okulva élvezhessék. Hány birtokos polgár élvezi nagy vagyonát gondtalanul körünkben, a ki egész életében egy tiz garasos imakönyvön s évenként beszerzett két garasos naptáron kívül semmi hasznos olvasmányban nem részesül; viszont hány jóra való szegény munkás és cselédember áhítja köztünk az okulás és felvilágosítás áldásait, a nélkül, hogy mestere vagy gazdája e vágyát kielégíteni tudná, vagy akarná?! — E különböző viszonyokat is kiegyenlítőnk kell: alkalmat kell

szolgáltatnunk egy részről a független állású polgároknak arra, hogy hasznos olvasmányt nyerhessenek, mely őket saját körükben tájékozta, magukat és övéiket a hazai, vidéki és helyi viszonyokra nézve közvetlenül érdeklő társadalmi, gazdasági és üzleti állapot iránt felvilágosítsa, értesítse és oktassa, egyszersmind és különösen bennük az olvasás, tanulás, és korszerű művelődés vágyát felébressze; más részről alkalmat kell szolgáltatnunk az alárendeltségben álló munkás és cselédosztálynak arra, hogy maga is olvasson, de amennyiben ezt közvetlenül nem tehetné, amazok felvilágosítása útján, közvetve célt érhesen.

Most, az átélt huzamos megaláztatás keserű évei után egy ferde irány mutatkozik ország-szerte, melynélfogva mindenki politikával és politikai hírlapokkal bibelődik, s legtöbbször a nélkül, hogy bírná az értelmiség azon fokozatát, mely a politikai mozzanatok megítéléséhez megkivántatik; ebből származnak körünkben is a minden lépten nyomon tapasztalt azon sajnós események, hogy a nép legnagyobb része saját házi, gazdasági, üzleti, sőt családi ügyeinek elhanyagolásával, politikai szereplés után kapkod s a félrevezetés kelepczéjébe hanyatt-homlok rohan, és ez a kiskorúságnak valóságos szegénységi bizonyítványa. Egyetlen tudomány sem kíván annyi alapos készültséget, annyi szakképességet, mint a politika; mégis vannak lelkiismeretlen emberek, kik azt az avatatlan jó nép közt meghonosítani törekednek, s vannak gondatlanok, kik minden előkészület nélkül abban kontárkodni nem áttallanak, egymás közt az elégtelenség s viszálykodás magvait burjánztatják, hogy a zavarosban halászhasanak.

E ferde irány megváltoztatása e szerény lapok hivatásához közvetlenül nem tartozik, mert innen a politika ki van zárva; de ide tartozik azon jó irány megadása, hogy az országos, vidéki és helyi érdekekre mindenki figyelmeztetve, azok kifejlesztésére szolgáló igaz ösvény fölfedezve és kimutatva legyen; igen is ide tartozik népünk elhanyagolt vagyoni és erkölcsi állapotának megismertetése, s mindazon tényezők kijelölése, melyek egy népes embertanyát virágzó várossá, annak lakosait önálló, értelmes, vagyonos polgárokká, s a haza és nemzet hasznos tagjaivá átalakítani képesek.

Ez igénytelen sorok írója ily irányban óhajt e lapok hasábjain napszámoskodni, — s lelke legmélyebb meggyőződéséből származott jó szándékú munkálódását polgártársainak becses figyelmökbe ajánlja.

*Hornyik János.*

### **Furcsa, de igaz.**

Kecskemét város 1867. Sept. 30-kán folyamodik a magyar kir. pénzügyminiszteriumhoz, bepanaszolván, hogy katasztere hibás, adója elviselhetetlen, a mi még 1860-ban elismertett de megigazítottatása nem fogatosított, kéri tehát valahára eszközöltetni. 1868. Sept. 1. 4391. szám alatt a budai magyar királyi pénzügyi igazgatóság által értesítették a város: hogy kérelme alaptalan (?) lévén, annak hely nem adatott. E még nem elég; hanem az eredetében visszaküldött folyamodvány, mely igazoló mellékleteivel együtt 20, mond húsz egész ívre terjed, Budán 1868. Aug. 23. kelettel megtelezett. Tehát elutasítás mellett még megbírságotlítás! — Ugyan tisztelt nagy uraim, nem méltóztatnának az 1862. Decemb. 13-kán kibocsátott bélyeg pátenst magyar szövegének  $\frac{1}{4}$  tételszámát még egyszer figyelmesen

átolvasni!? hiszen az 1868. XXIII. törvény azt érvényben hagyta, a folyamodvány pedig e törvény kelte előtt adatott be!!!

### **Kecskemét város 1868. évi Sept. 28-án tartott közgyűlése.**

(A régi városház nagytermében. Kezdeté d. e. 9 $\frac{1}{2}$  órakor.)

Elnök: Nagy Lajos polgármester; jegyzők: Hornyik János fő-, Szalkai Gergely, Dömötör Sándor és Czapik Antal aljegyzők. A bizottsági tagok elegendő számmal.

A múlt ülés jegyzőkönyvének hitelesítése alkalmával hosszan tartó vita fejlődik ki, úgy az orvosi és rendőri felügyelet alatt álló nők mikénti gyógytatása, mint a felől, valyon a tisztügyészség-nél szükséges-e külön irnoki állomás?

Hitelesítés után a zálogban birt bugaczi pusztá megörökítésére lépéseket tenni kiküldött öt tagu bizottság elnöke, Nagy Lajos, rövid szóbeli jelentést tesz, hogy a tulajdonos Földváry család közös megbízottjával alkudozván, az hajlandónak nyilatkozott azon esetben a család többi tagjait is rábírná arra, hogy a pusztá a család által követelt 60,000 ft. összeg helyett 50,000 ft. o. é. reáfizetés mellett, a város örök tulajdonába bocsáttassék, ha a város közönsége ez összeget neki előre megajánlja.

Kovács József: Először is fölvilágosítást kér az iránt, hogy a pusztá hány holdat képez, s mily nagy a zálogösszeg (fölvilágosítatik); ezután hosszasan előadja, hogy habár a pusztá egészen homok, és több helyen sivár, mégis azon okból, mert a tavaszi legeltetésre igen alkalmas, czélszerűnek látja a megörökítést; de szerződésileg kikötni óhajtja, hogy az eladó felek még fizetés előtt tulajdonjogaikat beigazolják.

Hornyik: Elöttem szóló képviselőtársamnak (Kovács László beleszól: Én bizony még alkudozni szeretnék, sok az 50,000 ft.)

Hornyik: Kérem, még nem fejeztem be; addig pedig hallgasson ki türelemmel. Mi a megörökítést illeti, azt én is czélszerűnek látom; de ohajtanám szerződésileg azt kötni ki, hogy a második rátát a város fizetni mindaddig nem fogja, míg a tulajdonos család tagjai a pusztát előbb saját, azután pedig a város nevére tulajdonjogilag be nem kebelezetik.

Hajagos: A megörökítést nem akarja ezúttal odábitani; elfogadja a vételárnak 50,000 frtban kimondását, s akként indítványoz megbízást adni a bizottságnak, hogy szerződésileg kötéssék ki: miszerint a család tagjai tulajdonjogukat mielőbb tartozának kimutatni, hogy a város tudhassa, kikkel kellend a szerződést végleg megkötnie; abban pedig, hogy e kimutatás előtt is fizetések történjenek, nem lát semmi veszélyt.

Többen hozzá szólnak, mignem a többség Hajagos indítványát mondatja ki végzésül.

Szücs Imre: A múlt közgyűlés jegyzőkönyvének hitelesítéséhez akarok még hozzá szólni; rövid leszek, mert mindenkor szorosban csak a tárgyhöz szoktam ragaszkodni; indítványozom, hogy ott, hol a jegyzőkönyvben szó van a telekkönyvi hivatalról, jegyzőkönyvileg rovassanak meg a telekkönyvi hivatalnokok azon pedanságukért, hogy a szegényebb polgárok bármily esdekléseikre sem jegyzik ki a telekkönyvi számokat, s a törvényre hivatkoznak, hogy az tiltja őket valakivel sziveséget tenni. Polgármester urat pedig újból interpellálom, hogy a következő régebb interpellációimra adjon valahára választ, miket e következő ügyekben intéztem, u. m.: 1) A koldulás szabályozása dologházzal. 2) A lámpák szaporítása és újjárendezése. 3) Páhi két felé osztása. 4) Szabó László falopási ügyéről jelentés.

Lestár: A közönség megnyugtató végett óhajtja ez interpellációk mielőbbi fogatosítását, s óhajtja, hogy ezentúl minden üdvös határozat fogatosítottassék, mi ha nem történik, ne vegye a polgármester rossz néven, ha miattok hozzá sürgető fölszólalások intézteknek.

Nagy Lajos: A jövő közgyűlésen kötelességemnek tartandom Szücs Imre úr interpellációira tüzetesen válaszolni. Továbbá szóval terjeszti elő a Tisza-gát mikénti igazítására kiküldött bizottság azon nézetét, hogy a kecskeméti rét felől egy zsilip fölállítása volna czélszerű, hogy az iránt már fölterjesztés is tétetett, de válasz még nem érkezett.

Hornyik: A tiszaszabályozási társulat közgyűlését kell mielőbb megkeresni a végett, hogy a hiányosan készült gát körül a kellő munkálatokat eszközöltesse.

Lestár: Minthogy az elkészült gát földjeinket legkevésbé sem ármentesítette, fizetéseinket joggal felfüggeszthetjük mindaddig, míg a társulat ígéretét be nem váltandja; mert részünkről még czélszerűbb lett volna, ha gátat sem vonnak, mivel azon földjeinket is, melyek eddig szép hasznót hajtottak, hasznavehetlenné tették.

Szücs Imre: A társulatnak nemcsak hogy fizetni nem kell, de kártérítési keresetet indítsunk ellene; mert hiányos munkáikkal kiszámíthatlan károkat okoztak.

**Hajagos:** A mennyiben a közgyűlés a jelentésből arról győződött meg, hogy földjeinket a tiszasabályozó társulat legkevésbé sem helyezte oly állapotba, mely kötelessége lett volna, s mint-hogy egyik lényeges föltétel volt az is, hogy zsilipek állittassanak; jelentse ki, hogy mindaddig, míg a zsilipek el nem készülnek, s ármentesítendő földterületeink hasznossá nem tétetnek, a fizetéseket városunk csak annyiban teljesíteni, mennyiben a gát netán hasznára van.

A határozat ez értelemben hozott.  
Olvastatik a honvédelmi minisztérium leirata, melyben a város közönségét az újonczozási törvények kihirdetéséről értesíti, továbbá arról, hogy városunk újonczjutaléka 122 főben lett megállapítva; végül a leiratban az is megemlítettik, hogy az útlevel nélkül csavargókat, habár lajtántúliak volnának is, a város besoroztathatja. (Fölkiáltások: Kaisert besoroztatjuk.)

Olvastattat a helybeli mézárások folyamodása, melyet a belügyminisztérium véleményezés végett leküldött. A vélemény megadhatása végett próbavágatás határozottat.

Következett néhány megyeközönségi átirat, melyek részint egyszerűen tudomásul vétettek, részint követeink figyelmébe ajánlottak. A leletezésekre vonatkozó rendelet pedig másolatban az illető hivataloknak adatott ki, oly megjegyzéssel, hogy leletezéseiket ne a törvényszék könyveiben, hanem magán jegyzeteikben tartsák nyilván.

Továbbá a m. k. pénzügyi felügyelőségnek egy régebben tárgyalt szabály rendelete nyomán, a házadó fölszólamlási bizottság kiegészítése végett két tagot választott: Szeles Ferencz és Juhász Sándort egyhangúlag.

Végül Kecskeméti Lajos orvos házának lerombolása iránti javaslat, s a becslevél olvasatott fel, midőn is a becslevél ellen kifogások tétettek, mígnem határozottá lett, hogy a becslevélnek mérnökileg leendő átvizsgálása, s netán kijavítása után a becsár a levonandók leszámításával azonnal fizetessék ki.

Ezzel a gyűlés 1 $\frac{1}{2}$  órákor végetért.

## Fővárosi és vidéki levelezés.

Pest, Sept. 26.

Üdvözlöm a „Kecskeméti Lapok“-at! és szívből üdvözlöm a távolból is!

Ha valahol, ugy bizonyára Kecskeméten rég érzékenyen érezhető és égető szükség volt, hogy kebelében egy, leginkább a helyi, társadalmi, községi, egyleti és intézeti ügyekkel, s a helyi gazdasági és forgalmi viszonyokkal szakavatottan foglalkozó lap keletkezzék. S alig van hely az országban, hol egy tisztán tárgyilagosan és ügyszertettel szerkesztendő lap a közre több hasznót és üdvőt fogna árasztani, mint épen a jóra való népszerűségnek szorgalma és sokoldalú tevékenységével, és szellemi fogékonyságával hazánk nagy városai közt méltán feltűnő, de saját közigyelési iránt is, nemesebb irányban, még mindig nem elegendő érdekeltséget tanúsító Kecskeméten.

Azért is ismételt üdvözlő a keletkező lapnak; sok szerencsét és kitartást hozzá!

Én részemről, mint a közügyeknek egyik szerény napszámosa, minden körülmények közt szívesen csatlakozom a segédkezéshez, s azt, a közelebbi ujabban megkezdett országgyűlésnek ügymenetéről hí esetelésével, egyelőre meg is kezdem. Különböztetésnek is tartom, hogy a saját nemzetének sorsát intéző országgyűlés ügymenete a józanészű kecskeméti népet ne érdekelje: s annál inkább ne érdekelje, mert ezentúl az országgyűlés életében aligha fog egy-két hét úgy elteleni, hogy a szőnyegen forgó országos tárgy eldöntése szőlőföldünk is, mint a nemzettest egyik törvényhatósági tagját, többé-kevésbé közvetlenül ne érintse.

September 16-án, szünetelés után, a nemzetgyűlés ujabban elkezdte, azóta máig — nem számítva a naponta tartatni szokott osztályüléseket és értekezleteket — hat országos ülés tartatott.

Mindgyárt az első ülésen találkoztunk egy rég sajnosan nélkülözött, kinlételével rég fájlalt nagy-növű és jellemű hazánkfiaival, a Bácsmegeyéből másodizben is képviselővé elválasztott Vukovich Sebővel. A jelenlevők által, s nagyon természetesen, szíves és osztatlan „éljennel“ lett fogadva.

Utánna Deák Ferencz indítványa, hogy az urbéri összes maradványok teljes elintézéséig is, — a népjóléten ólomsúlyként nehezedő szállodézsma törvényhozásilag azonnal intézessék el, s még ez évben államközvetítés útján megszűntnek és megváltottnak nyilvánítsassék, — egyhangúlag el lett fogadva, s a miniszterium a szállodézsma iránti törvényjavaslatnak azonnali beadására lett utasítva.

Septemb. 19-én ismét Zsedényi Ede székesmegyei képviselő interpellálván az illető miniszteriumot, hogy a bevett vallások viszonyai feletti törvényjavaslatot szándékozik-e s mikor benyújtani? Br. Eötvös József vallási s oktatási miniszter válasza helyett magát az óhajtott törv. javaslatot mutatta be.

Az utóbbi országos ülésekben be lett mutatva Lónyai pénzügyminiszter által az 1868-ik évi or-

szágos költségvetés, Gorove ipar s kereskedelmi miniszter által a szállodézsma iránti törv. javaslat, s Horváth Boldizsár igazságügyminiszter által a magokat 1848 előtt az urbéri tartozások alól szerződésileg megváltott községek méltányos kárpótlása iránti törv. javaslat. S ez utóbbi törv. javaslat, mint magát szinte már korábban megváltott községet, Kecskemétet is, közvetlenül érdekli.

Ez országos ülések egyikében, tekintettel a hátra levő rövid országgyűlési idő tartamra, Eötvös József és Deák Ferencz indítványa elhatározottat, hogy a már régebben beadott nép-oktatási törv. javaslat az osztályok által előzetesen tárgyaltsassék; s a szinte országosan rég várt törvénykezés iránti törv. javaslat a főbb elvek kijelölése és újabb megvitatása végett a 15-ös szakbizottsághoz utasítsassék, s ha az e részbeni főbb elvek ki lettek jelölve, és országgyűlésileg megvitatva: a napi falat kenyérként szükséges törvénykezési törv. javaslat egészben fogadtsassék el.

Deák Ferencz és Tisza Kálmán indítványa szinte határozatba ment, hogy tekintettel a már három hónap híján letelendő 1868-ik évre, az ez évi országos költségvetés általánosságban és részletekben a kiküldött pénzügyi 15-ös bizottság jelentése szerint vita nélkül fogadtsassék el, fenntartatván és kimondatván azonban, hogy a pénzügyminiszter által már az e napokban beadandó 1869-iki országos költségvetés mind elvekben, mind részletekben egyenlően megvitatás tárgya fog maradni.

S e határozat folytán Sept. 25-ikén a f. évi költségvetés vita nélkül el is lett fogadva.

Ezek általánosságban a hat országos ülés főbb eredményei. De történtek ott egyes életmozzanatok, a melyek minket közvetlenül is érdeklenek. Így érdekel a Sept. 19-iki országos ülésben a közlekedési miniszterhez a vasúti szállítások tárgyában tett interpelláció.

Tudvalevő dolog, hogy az elárusított gabonakészlet a vasúti indóházaknál, s így Kecskeméten is, hétről hétre elszállítatlanul halmazban hever. S e vizsás eljárás, annál inkább, mert újabb feladvány nem is fogadtatik el, a gabona árra és eladásra természetesen káros hatással van.

E vizsás helyzet lehető orvoslatára a kecskeméti kereskedőség által a két képviselő felkérte, az interpellációt Kiss Miklós követársam már a második országos ülésben megtette, kérdést tevé: vajjon a t. közlekedési miniszteriumnak a vasúti vizsás és felette káros szállítás módjáról van-e tudomása? s annak elhárítására tett-e már kellő intézkedést?

Hollán Ernő államtitkár közelebbre az adandó felvilágosítást és lehető akadály elhárítást megígérte.

A nép-oktatási törv. javaslat felett a Kecskeméti városi összes néptanítók, mint szakférfiak, legjobb meggyőződéseik és tapasztalataik alapján nyomatott emlékiratot állítván össze, annak országgyűlési bemutatására általuk képviselőik kértettek fel. S az emlékirat, rövid méltányoló szavak kíséretében, a Sept. 25-iki ülésben általam lön bemutatva.

Egyelőre a kérvényi bizottsághoz lett előzetes tárgyalás végett utasítva.

A megszavazott az évi országos költségvetés, mint kir. városi polgárokat, különösen is s kedvezőleg érdekel bennünket.

Szinte tudvalevő dolog, hogy a 48 előtti időkben a kir. városok törvénykezési költségeiket jobbadán a felvállalásoktól járó díjakból szokták fedezni. E díj fizetések más alakban és mennyiségben most százalék neve alatt az állampénztárba folynak. S így 1861 óta törvényszékeiket a kir. városok saját erejükből tartják fenn. Pedig ép oly igazságos, hogy miként a megyei törvényezések fenntartási költségei az állam által fedeztetnek, ugy a rendezésig is e tekintetben a kir. városi törvényhatóságok költségei is kárpótoltassanak.

Ez érdekekben, épen a Kecskeméti városi képviselők kezdeményezése folytán, a többi összes városi képviselők tettek is lépést az országgyűlésen. S az indítvány általuk, Deák Ferencz vezérletével megtétetve, már korábban javaslat tétel végett a pénzügyi bizottsághoz lett utasítva. S e javaslat a kir. városok törvénykezési költségeinek megtérítése tárgyában közelebb be is adatott.

Addig is, még az 1869-iki országos költségvetés tárgyalása alkalmával e javaslat is tárgyalatnék, a pénzügyi bizottság javaslata szerint a kir. városok, de csakis a kir. városok, ez évi törvénykezési költségeik fedezéséül húsz perczent, az általuk bemutatott költségvetésből minden község által saját érdekében egyenlően viselendő rendőri költségek fejében levonván — 570,000 frt lett elfogadva.

S így Kecskemétnek, mint már a felelős kormány által tényleg a kir. városok közé sorozott törvényhatóságnak, 36,500 frtra önmaga által bejelentett és igazolt törvénykezési költségei, a fönntebbi arányban 29,200 frtig meg fognak már ez évre is térülni. S erősen hisszük, hogy a jog és igazság alapján a kir. városi municipiumok jövedőre e tekintetben teljes kárpótlást reményelhetnek.

S nem számítván a kir. várossággal még most is önállólag együtt járó eminens jogok gyakorlatát, ez előny is a kir. városságnak egyik tényleges haszna.

De szabadjon még egyet záradékul, a kárpit mögött történetet szellőztetünk.

A folyó évi fogyasztási adónak tárgyalása alkalmával még a nyáron ki lett mondva, hogy a lőre, vagy, miként nálunk szokták nevezni, a csiger, már e folyó évre is adómentes. S tévedésből a pénzügyi szabályok e kedvezményt az 1869-ik év elejével rendelték életbeléptetni. S Kecskeméten már ez értelemben — de több felé — ki is lett hirdetve.

Véletlenül az épen honn járt képviselők egyike e vizsásról értesülve, feladatának ismerte a tévedésről az illető miniszteriumot felvilágosítani, s kieszközteni, hogy a vizsás eljárás megszüntessék.

Már az e mai hivatalos közlönyben a póttrendelet ki van adva, s gondolom a lőrének már ez évi adómentessége Kecskeméten is ki lesz hirdetve.

Ennyit országgyűlési tudósításaim kezdeményeül. Hetenként, ha honn szívesen veendik, történetü esetelésemet szívesen folytatni fogom.\*

Horváth Döme.

## Tisztelt Serkestő uraság!

Hallottam besilni, hogy vidéki levelezőket szívesen lát,\*\*) ha tetsik, filesapok in is vidéki levelezőnek, mert az irgisben lakom. — Ismeri-e serkestő uraság azst a kezsmondást, hogy az is baj, ha van, azs is baj, ha nincs. Ha nem ismeri, elmondom. Volt egy malacsom a tavassal, följelenttem városházára, hogy a kizslegelüt használhassa, mikor ki akartam kildeni, segénke megtestált. — Kigyütt intigető czidula, fizessék malacsomirt. Mentem finansokhoz, elmondtam segínke íletüt; kirdeszték hova csináltam húsát, azsután mutassam meg, milyen nehíz volt; mondtam, mirdenek meg, akkor voltam százshús font, mióta megerttem, vagyok százshusonkettő; nagyságos finans urak elkergettek. Alig szabadultam finansoktól, beperelt a város, fizessék sájbírt. Hisz azs én sám nem vámhivatal, hogy minden disnóért, a mi rajta kerestül megy, fizessenek! Elmentem városházára főjegyző urasághoz, kirdtem sípen, fordítson engem valahová. Főjegyző úr kezgyűlést irt, azs egís sobáját végig írta; azsután elkildett precseptor urasághoz, a kinek három hivatala van: precseptor, kocsis és doctor. Gondoltam, ezs nagy ember, majd segít. Mikor hozzsá beliptem, mind a két semivel mosolygott, azst hitte pézst viszek; azs apja is ott ilt mellette, pipázstott; haja, sakála fehér mint a hegedi vonója, hanem azsír tudós ember, kiolvasta akkora bibliából, mint a sappantábla, hogy nem a magam, hanem a malacsom sájtul kell fizetni, a fiúrt, a mit segénke meg nem evett; ha nem fizetek, azst mondták, forduljak más felé. Besóltam polgármester ómiltóságához. Ómiltósága alázstos panasomat meghallgatta, azsután sólt egy sujtásos urasághoz, ki sobájában azs astal mellett irt, hogy gyíjen velem sappanfezső urasághoz, azs talán segíthet rajtam. Sappanfezső uraságot sokáig kerestük, míg azs istállóban megtaláltuk, sidta kocsisokat, hogy vakarjanak. Ó sem segíthet, mondá, hanem kirdjek meg egy kis uraságot, a sok kis uraságok közsül azst, melyik legfeketibb. Gondoltam azs erdeghez kild. Kis uraság is elkildett, hogy gyíjek fiskalis urasághoz, a ki bepirelt. Fiskalis uraság barátságos férfi, kiejtise sakastott azs enyim; í sem segíthet, monda, meg kell fizetnem a sájbírt, hanem keltségit el-emeli velem. dipla vagy semmi. Elvitt a csukráshoz, kárdyát kirdt, in is kettőt, í is kettőt, gustáltunk sípen, mindig kiabálta: napfny! gondoltam: a semit bántja, azsért is míg nem látott, oldalzebembül olyan schlagert vágtam a seme elí, hogy még azs astal is jajgatott bele.

Hála Isten, csakhogy ennyitól is megszabadultam! — Azs *Irgisi csigán vajda.*

## Helyi ujdonságok.

Nehogy balmagyarázatokra adjunk okot, kijelentjük, hogy azzal egyedül olvasóinknak óhajunk kedveskedni, midőn lapunk az ígért negyedret ívtől eltérőleg a „Fővárosi Lapok“ kedvelt alakjában jelenik meg.

— Sokan szándékozáván városunkban a dohányszerzésre törvény által megszabott földterületeket jövő évre megváltani, előre is már dohánymagok beszerzéséről gondoskodnak. Megjárta

\*) Hy, minden politikai pártnézetek hangoztatása nélkül, tisztán a tények elsorolására szorítókozó tudósításokat, országgyűlési követeink bármelyikétől mindenkor nemesak hogy a legszívesebben veendünk, de választóik iránti figyelemből, tőlök méltán meg is várhatjuk, s mit legutóbbi találkozásunk alkalmával szóval is megmondottunk, ezáltal lapunk hasábjain kijelenthetjük, hogy országgyűlési képviselőinknek a politikai vitakozásoktól elvont bármely tudósítás vagy nyilatkozatai közétételére, lapunk mindenkor a legszívesebben nyitva áll. Szerk.

\*\*) Jól hallotta, szívesen látjuk. Szerk.

azonban a napokban egy derék iparos polgártársunk; mert midőn egy természetből kóstolni elhozott néhány dohánylevelet, s ismerőseinek a piacon mutogatá, ott termelt a fináncz, s nem elégedett meg a dohánylevelek elszedésével, hanem kardot rántva, szabadkozó polgártársunkat fején súlyosan megsebzette. — Ohajtandó volna, hogy valahára már végleg cassálnák a finánczokat, vagy legalább az ilyen jogtalankodó urat fényes fináncz-állásáról ledegredálnák, valamely sötét hűvösre.

— Pestmegye kecskeméti törvényszéke lapunk megindulásával egy időben tétetik át Czeglédre. Sajnáljuk a derék törvényszéket, s midőn ezt öszintén kifejezzük, egyszersmind szívünkben kívánjuk a törvényszék minden tagjának, hogy legyenek hasonlóak a gólyához, mely ősszel elköltözik, tavasszal visszatér.

— A „Nádor“ fogadó vendéglőse Weisz úr, mindenszentek napjára a „Posta-sipba“ teszi át kelleráját; mit csak azért tesznek közzé, hogy a közönség bírjon tudomással: hol lehet majd a télen keresztül legjobb káposztalevet kapni.

— A debreczeni országos dalárünnepélyen városunkat két dalárda képviselte. Ujdonsági rovatumkba nem tartozik fejtegetni hogy miért? azért meg fogja engedni mindkét dalárda, ha csak az elhallgatott okokból vonható következtetést fejezzük ki, hogy t. i. a két dalárdának okvetlen egyesülni kell, ha jövőre, mint most az egyik, nem akar gikszerrel pályázni; — a másik pedig nem akarja pályadarab után azonnal rákezdeni: „Már siess hazádba vissza...“

— Valahára megértük, hogy az elmúlt egész héten csak egyetlen tarka liba volt kivette a régi iskola-útcán, s csak két napon keresztül érezte az arra járókkal az elmúlás kellemetlen szagát. Valóban különös! ez az útcza az új-városházhoz néhány lépésnyire esik, s mégis annyira figyelmen kívül van, hogy nincs az a hét, mondhatnók nap, melyen egy vagy más állat ne volna rá kivette.

— A helybeli rom. kath. egyház tanácsa a már rég üresedésben volt két tanítói állomásra Kecskés Pált és Czapik Pált választotta meg. A derék megválasztottak ellen semmi kifogásunk; de a választó egyháztanáctól kíváncsiak vagyunk kérdeni: avagy — ha jól emlékezünk — még 1865-ben talán olvasatlan betűkkel vétett jegyzőkönyvébe, hogy Lőrincz Istvánt, a majd két éven keresztül dicséretes szorgalommal működő s szép sikert mutató helyettes tanítót az egyháztanács azzal ohajtja legméltóbban megjutalmazni, hogy adandó alkalommal rendes tanítónak alkalmazandja? avagy — ha olvasható e széphanzású ígéret — talán jegyzőkönyve önmaga előtt sem hiteles? Nagyon szeretnék rá feleletet nyerni; mert már ígéretét kétszer teljesíthette volna.

— A kecskeméti egyházmegyei ref. tanítók évi rendes gyűlése sept. 15-én a főiskolai épületben tartatott meg.

— A mult napokban Hazai mulató helyén a cigányok egyszer csak azon veszik észre, hogy bandájukból egy fiatal tehetség hiányzik. Hol van? hova tűnt? ütük-verik a nyomát, végre ráakadnak. Szabó lakatos uramnál — alig harmadik ház —

evett-ivott. Mi nem látunk benne semmit, hanem a banda másnap feljelentette Szabó uramat a kapitányságnál.

— Miklósy Gyula színigazgató folyó hó 10-én kezdendi meg 32 tagból álló jól rendezett szintársulatával színházunkban előadásait; s az egész télen át a legjelesb és legújabb színművek előadásaival ígér a Közönségnek élvadás estéket szerezni.

— Folyó hó 4-én a rom. katolikus nagytemplomban a rendesen tartatni szokott nagymise után a kántor választást megelőző próbák fognak megtartatni.

— Az orsz. izr. egyetemi gyűlésre többen Kecskeméti Lajos orvost ohajtják követül megválasztani, a derék orvos úr mint tudjuk legkevésbé sem tartozik a hitörjögök közé; mások pedig a szintén rég hazafias érzelmű Schweiger Márton ur mellett csoportosulnak.

— Özv. Mészáros Jánosné fia Mészáros László, jobbmódú fiatal gazdáink egyike Tehén útczai saját házuknál Sept. hó 30-ra viradóra felakasztotta magát. Hogy mi vitte e szomorú lépésre a szelid érzésű, jó gondolkodású ifjút azt találgatni lehet; de kitalálni nem.

— Casanova kisasszony, hogy a nem rég mult napokban a „Posta-siphoz“ czimzett vendéglőben fellépett a rengetegek és sivatagok szelidített vadaival, azt mindenki tudja, mert úgy láttuk, hogy senkinek sem került ki figyelmét az oroszálann ékeskedő falragasz; hanem hogy mi kevesen tartották érdemesnek megnézni az előadást, azt azon néhány tudja, a ki megnézte; pedig... pedig... talán érdekesebb lett volna megnézni, mint az oláh medvéjét. Valóban különös, és a mily különös, olyan szomorú, hogy a ki a farkas és bárány között a legszebb egyetértést képes létesíteni, az városunkra nem bír legkisebb varázserővel.

— Hej pajtás! — mond egy baka, midőn látta, hogy Casanova kisasszony leopárdja egy puskát minő ügyes gyorsasággal süt el, a ravaszára akasztott húsdarabnál fogva — azt az érdemjellel dicsőségeskedő ribillióját! ha a mi fegyverünk ravaszára pálinka meg sós-kalács lett volna akasztva, tudom hogy Königrátnél a mi puskánk lőtt volna többet, mint a poroszé; akkor pedig tudod pajtás?! — Hogyne tudnám, azé a sok erre-arra való tóté lett volna a dicsőség.

— Nem nagyon rég egy muzeum volt itt hely felállítva, különösen szépek voltak benne a tengeri kagylók, csigák, aztán a kolibrók. Hogy azonban ez sem sok látogatónak örvendett, s nagyon keveseket érdekelt: azt úgy is lehet képzelni; mert hiszen ha múzeumba nem megyünk is, csak a piacon nézünk szét, látni fogjuk, hogy: lassabbak és fényesebbek vagyunk mi a csigánál, — kisebbek és tarkábbak a kolibrinél.

— Kovács Pál bor- és söresarnokába egy este valami szabadságra hazamenő szép nyalka huszár vetődött, az ott mulatók etették itatták a csinos gyereket, majd megtapsolták a tánczát. A fiu végre elázott, s a korcsma egy zugában álmodozott, bizonyosan arról, hogy otthon mint néznek majd utána a menyecskék meg a lányok, mikor vasár-

nap abban a kopogós sarkú csizmában, jó szabású nadrágban, félrevágott sapkával huszárosan lépeget a templomba, s mint fogják a toronyórát az övéhez igazítani. Szegény fiú! ha ezt álmodta, de nagyot esett az uborkafáról; midőn felébredt és látta, hogy az egyik csizmájának leesett a sarka, a másikkól letörött a sarkantyú; a nadrágja szabót kiabál, a sapkája nincs, az órája elveszett. Keresett ő mindent, de nem talált semmit sem. Urizálni akart a fiu haza menni, s most kénytelen a korcsmába nyakra-főre hazudni: „hej! az arkangyalát, a volt ám csak a csata, a melyikből most jövök; olyan golyóval lövöldözött az ellenség, hogy csak egy is öt helyen talált, — itt van la! a ki nem hiszi, én egy golyót kaptam, s mégis öt helyen talált: elhordta a sapkám, a csizmám sarkát, a sarkantyúmat, a nadrágomat és az órámat; hanem a ki kitalálta, lelke rajta.

— A Széchenyi-útczában! Itt egy nagyszerű magtár és rostáló intézet volt felállítva, a Helsinger ház előtt a kövezeten kezdve az útcza közepéig. Érdemes volt megnézni; mindenféle termény nagy mennyiségben, s a rosta folyvást zörgött; de még ez mind semmi, hanem a volt mulatságos, mikor nagysám ment arra, s a lovagias üzerek főgavallérja elkezdett udvarolni a nagysámnak, hogy szerencsétesse lábaeskájával azt a másik utczát, hiszen ez csak egy kis vargabetű!

### Kimutatás a kecskeméti takarékpénztár 1868. Sept. hónap forgalmáról.

Bevétel:

Pénztár-állás Augusztus 31-én . . . . .	4,279 ft. 47 kr.
5% Betételek . . . . .	17,334 „ 42 „
3% ismét . . . . .	2,190 „ 96 „
Különbféle díjak . . . . .	345 „ 60 „
Kölesönök után kamat . . . . .	1,836 „ 37 „
Allam- és hitelpapírok visszaváltása . . . . .	560 „ — „
Váltók . . . . .	81,038 „ — „
Összeg: 107,584 ft. 82 kr.	

Kiadás:

5% Betételek visszafizetése . . . . .	14,427 ft. 42 kr.
3% ismét . . . . .	559 „ 87 „
5% folyó kamat . . . . .	127 „ 2 „
3% ismét . . . . .	2 „ 17 „
Kölesön-, állam- és hitelpapírra . . . . .	723 „ — „
„ váltókra . . . . .	89,584 „ 82 „
Tisztviselői és szolga fizetés . . . . .	366 „ — „
üzleti költség . . . . .	— „ 15 „
Pénztár-állás 30 án . . . . .	2,142 „ 97 „
Összeg: 107,584 „ 82 „	

Markovits György,  
könyvvivő.

### Kiadói izenet.

Brüchler Zsigmond Czegléden, Klapka Antal jegyző Szajányban ezennel tiszteletteljesen felhivatnak, hogy előfizetési díjaikat kiadói hivatalunkhoz mielőbb beküldeni sziveskedjenek.

Felelős szerkesztő és kiadó: **Madarassy László.**  
Főmunkatárs: **Hornyik János.**

## Tudósítás a kecskeméti heti vásárról.

Kedd, szept. 29.

Gabona piacról					Baromfi és gyümölcs piacról					Állat, széna és fa piacról						
Alsó-ausztriai mérő szerint	Mennyiért kelt?		Sokat vittek-e eladni?	Vették-e?	Baromfinak párja, gyümölcs garabó számra	Mennyiért kelt?		Sokat vittek-e eladni?	Vették-e?	Darabja, mázsája, öle	Mennyiért kelt?		Sokat vittek-e eladni?	Sok elkelt-e?		
	Legals. fr.	Legm. kr.				Legals. fr.	Legm. kr.				Legals. fr.	Legm. kr.			Legals. fr.	Legm. kr.
Búza, 83—87 fontos . . . . .	3	30	3	80	kev.	Lúd . . . . .	2	50	2	70	sok.	Sovány sertés, hizónak . . . . .	30	—	40	—
Rozs, 78—80 „ . . . . .	2	50	2	60	kev.	Hízott lúd . . . . .	5	—	6	—	sok.	Malacz . . . . .	8	—	11	—
Árpa, 68—74 „ . . . . .	2	5	2	15	kev.	Pulyka . . . . .	1	90	2	—	sok.	Juh . . . . .	3	—	4	50
Zab, 43—44 „ . . . . .	1	30	1	45	kev.	Kácsa . . . . .	—	80	1	—	kev.	Bárány . . . . .	2	—	—	—
Kukoricza . . . . .	2	30	2	40	sok.	Tyúk . . . . .	—	60	—	70	kev.	Széna . . . . .	6	—	9	—
Bab . . . . .	—	—	—	—	—	Szöllő . . . . .	—	56	—	—	kev.	Szalma . . . . .	2	—	3	50
Köles . . . . .	4	—	4	5	kev.	Dió . . . . .	—	50	—	60	kev.	Keményfa . . . . .	4	60	5	—
Burgonya . . . . .	—	80	—	85	kev.	Vágott hal fontja . . . . .	—	25	—	30	kev.	Puhafa . . . . .	3	—	3	60

Péntek, okt. 2.

Búza, 83—87 fontos . . . . .	3	30	3	80	kev.	Lúd . . . . .	2	20	2	40	—	Sovány sertés, hizónak . . . . .	30	—	40	—
Rozs, 78—80 „ . . . . .	2	50	2	60	kev.	Hízott lúd . . . . .	5	20	5	80	—	Malacz . . . . .	8	—	11	—
Árpa, 68—74 „ . . . . .	2	5	2	15	kev.	Pulyka . . . . .	2	—	2	40	—	Juh . . . . .	3	—	4	50
Zab, 43—44 „ . . . . .	1	30	1	45	kev.	Kácsa . . . . .	1	10	1	60	—	Bárány . . . . .	2	—	—	—
Kukoricza . . . . .	2	30	2	40	sok.	Tyúk . . . . .	—	60	—	70	—	Széna . . . . .	6	—	9	—
Bab . . . . .	—	—	—	—	—	Szöllő . . . . .	—	56	—	—	—	Szalma . . . . .	2	—	3	50
Köles . . . . .	4	—	4	5	kev.	Dió . . . . .	—	50	—	60	—	Keményfa . . . . .	4	60	5	—
Burgonya . . . . .	—	80	—	85	kev.	Vágott hal fontja . . . . .	—	25	—	30	—	Puhafa . . . . .	3	—	3	60

## H I R D E T É S E K.

Fleischer Bernát ajánlja ujonnan fölszerelt

### posztó- és divat-arúk

raktárát, különösen pedig ajánlja a t. cz. Közönség figyelmébe a most érkezett **rumburgi, crees, hollandi és izlandi** vásznakát a leghitelesebb gyárakból; továbbá fehér gyolcs terítékeket 12 és 24 személyre a lehető legjutányosabb áron.

### Soda-viz raktár.

Alólirott a t. Közönségnek van szerencsém tudomására juttatni, miszerint boltomban frissen gyártott, syphonokba zárt, soda-viz raktárt állítottam.

Ára nagy üveggel 14 kr., kis üveggel 8 kr.

**Rainer Adolf,**

fűszerkereskedő a „Lévelhez“.